

dem flumine ad mare Adriaticum universas occupaverat regiones: ita ut confusis provinciarum nominibus et terminis, totus iste tractus, qui in longitudine habere dicitur itor diorum triginta, in latitudine vero docem, vel amplius, Bulgaria dicitur: miseris graecis ignorantibus quod hoc ipsum nomen eorum protestetur ignominiam. (Villemi Tyrens L. II c. IV.)

Тѣзи думи нѣматъ нужда отъ тълкувание. Ние ще заблѣлѣжимъ само, че като сж писани въ 12-то столѣтие, епоха, въ която Българитѣ сж биле подъ Византийска власть, тѣ се отнасятъ само до етнографическото распространение на нашето племе.

Економическото положение, създадено отъ Берлинский Трактатъ, не е по-задоволително и представлява несгодности, които трѣбва да се зематъ въ сериозно внимание. Економическитѣ кръгове не се съставятъ произволно; самата природа полага граници и условия, нуждни за едно економическо състояние, което да е сносно. Страни, които по географическото си положение и по своитѣ произведения трѣбва да сж включени въ границитѣ на една сжща Държава за да могатъ да се развиватъ економически, не могатъ да се раздѣлятъ, безъ да стане едно общо разстройство въ економията на страната. Населенията, които се турятъ въ такива условия, се принуждаватъ отъ самата сила на работитѣ, да се повдигатъ и да съборятъ прѣградитѣ, които прѣчатъ на материалното имъ развитие.

Сѣверна България, съ изгубванито на Добруджа изгубва най-богатата страна въ отношение на скотовѣдството; а съ Пиротъ, Враня, Лѣсковецъ и